



Милан Т. Стеванчевић, дипломирани инжењер електронике и телекомуникација, у пензији, рођен је 30. септембра 1937. године, у Београду. Објавио је више научних радова који су разматрани и усвојени од стране Међународног консултативног комитета Међународне уније за телекомуникације, која је специјализована агенција Уједињених нација. Ови радови су добили највеће светско признање и објављени су 1982, 1986. и 1990. године, у "Raport 840, Spectrum Utilization Volume 1 CCIR". "Raport" представља први признати научни допринос Југославије, сада Србије, из области телекомуникација у Уједињеним нацијама. Био је активни учесник и аутор више научних радова који су објављени на међународним симпозијумима о електромагнетној компатибилности и међународним конференцијама (Вроцлав, Женева, итд). Аутор је више међународних билатералних споразума: Тунел "Караванке" између Југославије и Аустрије и "Бездан - Мохач" између Југославије и Мађарске. Један је од коаутора више међународних конвенција и међународних билатералних уговора (Ница 1988; СОЛАС Лондон 1986.). Руководилац експертске групе у Југославији за израду новог

Закона о телекомуникацијама и аутор више подзаконских аката из области телекомуникација. Као међународни експерт, учесник многих међународних административних конференција (Женева 1978, 1982, 1983, 1984, 1986). Учесник и аутор више параграфа на Светској административној конференцији за расподелу геостационарне сателитске орбите ORB 2 1988. у Женеви. Учесник Светске конференције о расподели краткоталасних фреквенција HFBC 2 1987. Делегат на Европској конференцији о расподели FM радио фреквенција, Женева FM 1982. и Женева 1984. Учесник и коаутор (у сарадњи са америчком делегацијом) Поглавља 4. на Заседању Међународне поморске организације ИМО, Лондон 1983, 1987. Активни учесник Међународне сателитске поморске организације INMARSAT, Лондон 1986, 1987, 1988, 1992. године, и учесник је заседања сателитских организација INTELSAT. Један од аутора одредби Европске сателитске конвенције EUTELSAT, Париз 1986. Члан делегације на Конференцији опуномоћеника влада земаља чланица Међународне уније за телекомуникације (Ница 1988). Активни учесник Светске радио конференције Malaga – Torremolinos 1992. Руководилац експертске групе Пентагоналне иницијативе и касније Средњоевропске иницијативе Беч 1989, Будимпешта 1990. и Београд 1992. Руководилац експерата и члан делегације Конференције за балканску сарадњу, Истанбул 1998. итд. Аутор више стручних и научних радова о коришћењу радио-фреквенцијског спектра из области електромагнетне компатибилности који су објављени од 1975. до 1988. године. Руководилац Групе за истраживање радиофреквенцијског спектра. Професор телекомуникационих мерења од 1971. до 1975. године. Повереник Савезне владе за ратификацију међународних конвенција из области телекомуникација које је ратификовала Савезна Скупштина од 1975. до 1998. године. Учесник више заседања Дунавске комисије.